

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาหนังสือนิทาน เสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปางตาไว ตำบลปางตาไว อำเภอ ปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร มีขั้นตอนในการพัฒนาและสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ก่อน-หลัง จากการใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย

1. หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัยมีประสิทธิภาพ
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์หลังจากการใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัยดีกว่าก่อนใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรม การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการ

ผู้รายงานดำเนินการพัฒนาตามกระบวนการวิจัย แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ แหล่งข้อมูลได้จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตำแหน่งเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ ด้านการจัดการเรียน การสอนระดับปฐมวัย จำนวน 3 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านความสอดคล้องของหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือ นิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เปรียบเทียบพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรม การบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย กลุ่มที่ใช้ในการทดลองได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยเลือกเด็กปฐมวัย(อายุต่ำกว่า 3 ปี) ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านปางตาไว ตำบลปางตาไว อำเภอ ปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 14 คน ที่เรียน ระดับปฐมวัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้มีเด็กปฐมวัย(อายุต่ำกว่า 3 ปี) ของโรงเรียน เพียง 1 ห้องเรียน แบบแผนการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มเดียวทดสอบก่อน - หลัง (One – Group Pretest- Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การใช้หนังสือ นิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย หนังสือนิทาน เสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย และแบบประเมินพัฒนาการ ด้านอารมณ์-จิตใจ ของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐานและการทดสอบค่าที

สรุปผลการพัฒนา

1. การพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็ก ปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ

1.1 การพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภค อาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสม เท่ากับ 1.00

2. การเปรียบเทียบพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือนิทาน เสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย

2.1 ดัชนีประสิทธิผลของหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มี ประโยชน์ของเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 68.83 หมายความว่า เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ จากการใช้นิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 68.83

(ดัชนีประสิทธิผล ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านจิตพิสัย)

2.2 ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ ก่อน-หลังจากการใช้หนังสือ นิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย พบว่า ผลการพัฒนาการ

ด้านอารมณ์-จิตใจ หลังการใช้หนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการใช้หนังสืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (เปรียบเทียบ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านจิตพิสัย)

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย สามารถอภิปรายผลการพัฒนาได้ดังนี้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพ จากการพิจารณาความเหมาะสมของหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้พัฒนาได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ ท่านที่ทำการสอนเด็กปฐมวัยที่พบกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยตรง และผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือหลักสูตร คู่มือครู เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเขียน โครงร่างของแผนการจัดการการเรียนรู้ และหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งในการหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 เล่ม เป็นเพราะในกระบวนการพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ผู้รายงานมีการแก้ไขข้อบกพร่องอยู่ตลอดเวลา ทั้งในการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ จิตพิสุทธิ สุพิชญ์ (2552, หน้า บทคัดย่อ) เรื่อง ผลของการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ที่มีต่อความรู้ในการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า 1.หนังสือนิทานเล่มใหญ่ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์กำหนด คือ 87.47/91.87 2. ผลการเปรียบเทียบความรู้ในการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัยของกลุ่มทดลอง มีความรู้เพิ่มขึ้นมีค่า μ เท่ากับ 1.73 คิดเป็นร้อยละ 692 กลุ่มควบคุม มีความรู้เพิ่มขึ้นมีค่า μ เท่ากับ 1.57 คิดเป็นร้อยละ 6.28 3. ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อหนังสือนิทานเล่มใหญ่ด้านลักษณะรูปเล่ม มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\mu = 3.00$) รองลงมาคือภาพประกอบชอบ ตัวหนังสือ เนื้อเรื่องและสี มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\mu = 2.98$) และพิจารณา รัตนะ (2554, หน้า บทคัดย่อ) เรื่อง ผลของการเล่านิทานประกอบดนตรีที่มีต่อความสนใจในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัย โรงเรียนจิตตเมตต์ (ปฐมวัย) กรุงเทพมหานคร พบว่า (1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบดนตรีมีคะแนนความสนใจในการฟังนิทานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบดนตรีมีพัฒนาการของความ

สนใจในการพินิจทานก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลองสัปดาห์ที่ 3 ระหว่างการทดลองสัปดาห์ที่ 6 และหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งชุดพิงส์ พันธุ์สมบัติ (2559, หน้า บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาสื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 3 มิติ โดยใช้เทคนิคการนำเสนอแบบเล่านิทานเป็นฐาน เรื่องการบริโภคอาหาร สำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า 1) สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 3 มิติที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับที่มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 2) นักเรียนระดับอนุบาลมีคะแนนเฉลี่ยหลังชมสื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 3 มิติ เท่ากับ 7.77 คะแนน 3) นักเรียนระดับอนุบาลมีพฤติกรรมการบริโภคอาหาร หลังจากชมสื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 3 มิติ เรื่องการบริโภคอาหาร โดยรวมมีการบริโภคอาหารทั้ง 5 หมู่ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รวมทั้ง อรัญญา วงศ์จันทร์ (2554, หน้า บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคผักของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานประกอบอาหารเกี่ยวกับผัก โรงเรียนวัดชะลอ จังหวัดนนทบุรี พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบอาหารเกี่ยวกับผัก ทำให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการรับประทานผักมากขึ้น เด็กให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการรับประทานผักมากขึ้น จะเห็นได้ว่าหนังสือนิทาน มีเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย เมื่อนำมาทดลองจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัย ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านร่างกาย มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขภาพดี

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการพัฒนาหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัยผู้รายงาน มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนเด็กปฐมวัย ควรนำหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นไปใช้การพัฒนาด้านอารมณ์-จิตใจ ให้กับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะด้านด้านอารมณ์-จิตใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ให้เพียงพอสำหรับเด็กปฐมวัย และผู้สอนเด็กปฐมวัยคนอื่นจะได้นำนวัตกรรมนี้ไปใช้สอนต่อไป

1.3 ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย เพื่อวินิจฉัยว่า เด็กมีพฤติกรรมด้านอารมณ์-จิตใจที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์หรือไม่ อย่างไร และจัดกิจกรรมเพิ่มเติมในการแก้ไขหรือส่งเสริมด้านอารมณ์-จิตใจของเด็กต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ควบคู่กับการจัดประสบการณ์อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมด้านอื่นที่จำเป็นสำหรับเด็ก โดยใช้กระบวนการในการวิจัยเช่นเดียวกัน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูได้สร้างหนังสือนิทานเสริมสร้างพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่มีประโยชน์ของเด็กปฐมวัย ขึ้นมาประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เพื่อจะช่วยบรรณรักษ์เสริมสร้างพฤติกรรมของเด็กในวัยอื่น ๆ